

«ЗЕЛЕНА КІМНАТА» – БЕЗПЕЧНИЙ ПРОСТІР ДЛЯ ДИТИНИ

У Боярській міській територіальній громаді 30 травня відбулося урочисте відкриття «Зеленої кімнати».

Це безпечний, комфортний та спеціально облаштований простір для роботи з дітьми за концепцією «Правосуддя, дружнє до дитини».

Учасниками події стали численні поважні гості, зокрема, начальник відділу ювенальної превенції ГУНП у Київській області Олена Косенко; начальник Боярського відділу Фастівської окружної прокуратури Андрій Данилюк та інші.

Боярський міський голова Олександр Зарубін привітав

гостей та подякував усім, хто долучився до створення «Зеленої кімнати».

Директорка КНП «Центр соціальних служб» Жанна Пільганчук повідомила, що цей простір розроблений відповідно до міжнародних стандартів та методик, який передбачає дбайливий, ненасильницький підхід до спілкування з дитиною в правових процесах.

Основна мета – забезпечити дитині психологічний комфорт та захистити її від повторної травматизації.

Керівник ТОВ «Спеціальні реєструючі системи» Олександр Радущкий розповів, що «Зелена кімната» оснащена

якісним сучасним обладнанням, яке дозволяє вповні виконувати всі необхідні правові дії для спілкування з дитиною. Для проведення інтерв'ювання обладнана окрема кімната з дитячими іграшками, книгами, м'якими меблями.

Спеціальним обладнанням оснащено спостережну кімнату для фахівців, що дозволяє проводити відеофіксацію інтерв'ю для подальшого використання у суді.

Заступниця Боярського міського голови Наталія Ульянова розповіла, що створення «Зеленої кімнати» виконано коштом Боярської міської ради.

СЛУЖУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

Перед початком позачергової 68 сесії Боярської міської ради 15 травня 2025 року відбулася особлива подія. Боярський міський голова Олександр Зарубін передав відзнаку Президента України «За оборону України» жителю Боярської громади Олексію Татаренку.

Олексій Петрович Татаренко народився 16 листопада 1989 року в місті Боярка.

2007 року закінчив Боярську загальноосвітню школу № 2. У 2012 році одружився, наприкінці того ж року народилася донька.

Працював комірником на заводі ТОВ «Водостічні системи».

З 2014 р. почав активно займатися волонтерською діяльністю, вступив до громадського об'єднання «Боярська самооборона», допомагав фронту та підтримував місцеву громаду.

У 2018 році працював завідувачем складським господарством у ТОВ «Ледгранд».

2021 року здобув вищу освіту у ПВНЗ «Інститут екології економіки і права» за спеціальніс-

тю «Міжнародна економіка» зі знанням іноземної мови, має кваліфікацію економіста.

З початком повномасштабного вторгнення у 2022 році добровільно вступив до Добровольчого формування Боярської територіальної громади імені Є. Коновальця, виконував завдання із захисту Батьківщини.

На початку 2023 року приєднався добровольцем до 79-ї окремої десантно-штурмової бригади. У складі підрозділу виконував бойові завдання на лінії зіткнення в Донецькій області.

У липні 2023 р. під час виконання бойового завдання поблизу с. Победа Донецької області отримав важке поранення, несумісне з подальшим перебуванням у строю. У 2024 році за станом здоров'я звільнений із лав Збройних Сил України.

У 2025 році Олексію Татаренку надано статус особи з інвалідністю II групи внаслідок війни. Незважаючи на важке поранення, він не втратив віри в життя та активно долучився до ветеранської спільноти.

БЛАГОДІЙНІ ВЕЛОПЕРЕГони ОБ'ЄДНАЛИ ДВІ ГРОМАДИ

На території Боярської та Білогородської громад 7-8 червня відбулася яскрава спортивна подія – велозмагання «Долина двох рік | КРОС-КАНТРИ | ШОСЕ».

Організатори – Білогородська та Боярська ради, відділ молоді та спорту, відділ культури Білогородської сільської ради, управління культури молоді та спорту Боярської міської ради, що спільно реалізують проєкт розвитку спортивного та екологічного туризму «Долина двох рік».

Співорганізатори – команди перегонів «Київська Сотка» і ГО «Федерація велоспорту м. Києва», депутат Білогородської сільської ради Роман Іваненко. Загалом у велоперегонах взяли участь приблизно 400 велосипедистів.

Першого дня велоаматори

долали дистанцію у 46 км, яка пролягла долинами річок і лісами зі стартом у Бобриці, через Боярку, Забір'я, Малютянку, Жорнівку з фінішем у Бобриці.

Учасники з усієї України мали змогу побачити краєвиди регіонального ландшафтного парку «Приірпіння», Жорнівського орнітологічного заказника, відвідати музей М. Пимоненка у Малютянці. Під час цієї події людей з різних населених пунктів об'єднали любов до здорового способу життя і дбайливе ставлення до рідної культури.

Усі кошти зі стартових внесків першого дня організатори спрямували на виготовлення ескізного проєкту реконструкції музею Миколи Пимоненка в с. Малютянка.

Продовження на ст. 5

НЕ МИНАЄ БІЛЬ ВТРАТИ

Внаслідок важких поранень, отриманих 4 травня 2025 року під час виконання військового обов'язку в бою за Україну, її

свободу і незалежність поблизу с. Глушківка Куп'янського району Харківської області, 4 червня 2025 року помер стрілець - помічник гранатометника старший солдат **Ігор Друзь**.

Друзь Ігор Анатолійович народився 29 квітня 1991 р. у м. Боярка. Закінчив Боярську ЗОШ № 3. Освіту за спеціальністю «Промислове квітництво» здобув 2010 р. у Боярському фаховому коледжі НУБіП України.

Проходив військову строкову службу в м. Київ.

Працював у пожежній частині, згодом влаштувався зарядником вогнегасників у ТОВ «МАРКО ЛТД».

Мобілізований до лав ЗСУ 26 вересня 2024 року Другим відділом Мукачівського РТЦК та СП Закарпатської області.

Перше поранення отримав 6 березня 2025 року.

Друге поранення - 4 травня 2025 р. Впродовж місяця лікарі Військово-медичного клінічного центру Північного регіону у м. Харків, як і він сам, боролися за його життя, адже поранення було дуже важке – вогнепальне в живіт, контузія, уламки. Але організм Ігоря не витримав.

Нашому Герою – назавжди 34. Ігор Друзь був найкращим чоловіком, татом, сином, братом, другом і просто прекрасною людиною.

10 вересня 2024 року під час виконання бойового завдання поблизу с. Долинівка Новгородівської міської громади Покровського району Донецької області загинув стрілець-санітар молодший сержант **Андрій Лешан**. Через відсутність тіла, з того часу вважався безвісти зниклим.

Відповідно до Порядку передачі та репатріації тіл (останків), 25 лютого 2025 року нашого загиблого Захисника вдалось повернути під час чергового обміну тілами полеглих воїнів. Після проведення ДНК-експертизи його тіло було ідентифіковано.

Андрій Дмитрович Лешан народився 27 лютого 1989 року у Боярці. 2004 року закінчив Боярську ЗОШ № 1. Освіту техника-інспектора здобув у Криворізькому фаховому коледжі державного некомерційного підприємства «Державний університет «Київський авіаційний інститут», спеціальність – «Технічне обслуговування».

Працював у сфері ресторанного обслуговування.

До лав ЗСУ мобілізований за контрактом 22 червня 2024 року Дністровським РТЦК та СП Чернівецької області.

У скорботі залишились мати, батько та сестра.

4 червня 2025 року в результаті здійснення противником удару FPV-дронем по транспортному засобу поблизу с. Новопавлівка Синельників-

ського району Дніпропетровської області загинув оператор роти ударних безпілотних авіаційних комплексів батальйону безпілотних систем молодший сержант **Костянтин Єгошин**, позивний «Кот».

Костянтин Єгошинович народився 3 червня 2002 року в м. Боярка. Закінчив ЗОШ № 2. Навчався в Фаховому коледжі інформаційних систем і технологій КНЕУ ім. В. Гетьмана.

29 вересня 2021 року став на захист Батьківщини.

На момент початку повномасштабного вторгнення РФ був у перших рядах оборони Києва та Київської області в складі героїчної 72-ї окремої механізованої бригади імені Чорних Запорозжів.

3 середини 2022 року став

аеророзвідником, пізніше перекваліфікувався в пілота-бомбера, був одним з найефективніших пілотів-бомберів у 72-ї ОМБр.

На його особистому рахунку приблизно 300 ліквідованих окупантів. Його майстерність керування дронами була прикладом для багатьох інших пілотів. Він навчив і, так би мовити, «посадив на крило» не один десяток нових пілотів, які зараз на фронті нищать ворога і продовжують його справу.

Навесні 2023 р. започаткував ударну зграю «Air Canada» і був її незмінним лідером на полі бою.

Брав участь в обороні Києва, Бахмута та Вугледару.

У скорботі залишились вічно люблячі дружина, батьки, сестра.

22 вересня 2024 року в результаті здійснення противником артилерійського, мінометного обстрілу та скиду з безпілотного літального апарату вибухового пристрою по позиціях підрозділу поблизу м. Вугледар Волноваського району Донецької області загинув командир відділення стрілецької роти 72 ОМБр імені Чорних Запорозжів молодший сержант **Олександр Погорілий**. З того часу вважався зниклим безві-

сти. Після проведення ДНК-експертизи його тіло було ідентифіковано.

Олександр Михайлович Погорілий народився 11 лютого 1978 р. у с. Тарасівка, де прожив все життя.

1993 року закінчив 9 класів Тарасівської середньої школи. 1997 року здобув освіту в Київському геологорозвідувальному технікумі, спеціальність – «Технологія і техніка розвідки родовищ корисних копалин», кваліфікація – «Гірничий техник».

З 1999 р. до 2001 р. проходив строкову військову службу в ЗСУ.

З 1997 року працював водієм вантажних автомобілів у різних організаціях.

21 лютого 2023 року призваний на військову службу по мобілізації Фастівським РТЦК та СП Київської області.

У скорботі залишилося двоє неповнолітніх дітей, батьки-пенсіонери.

26 травня 2025 року внаслідок важких мінно-вибухових поранень, отриманих під час захисту Батьківщини на Покровському напрямку Донецької області, загинув стрілець-помічник гранатометника солдат **Юрій Літвін**.

Юрій Володимирович Літвін народився 31 липня 1976 року в м. Боярка. Закінчив 1991 року Боярську середню школу № 1.

Трудовий шлях розпочав на Боярському хлібзаводі. Після проходження строкової служби в ЗСУ, працював у ЗАТ «Wood-Mizer Україна», у воєнізованій охороні, у ТОВ «Київоблджолопром», водієм у Києво-Святошинському ВУЖКГ, у Ком-

бінаті комунальних послуг, пізніше – в Управлінні міським господарством та ТОВ «АВ метал груп».

Мобілізований до лав ЗСУ у лютому 2025 року. Після проходження навчальних зборів був зарахований до складу 32 ОМБр та направлений для виконання бойових завдань на Покровський напрямок у Донецькій області.

20 травня 2025 року після отриманого важкого мінно-вибухового поранення був доставлений до обласної клінічної лікарні ім. Мечникова у м. Дніп-ро. Але організм не витримав.

У скорботі залишились мати, дружина та двоє синів.

року в с. Малютянка. Закінчив Малютянську школу, освіту будівельника здобув у СПТУ.

Після завершення навчання проходив строкову військову службу у ЗСУ. Потім працював за своєю професією.

У 2004 р. зібрав односторонній, односельчан, щоб взяти участь у Помаранчевій революції, також брав участь у Революції гідності 2014 року.

На війну Михайло пішов за покликом серця, бо не бачив іншого виходу з ситуації, яка склалася в країні. 2015 р. записався добровольцем в ЗСУ, де брав участь у антитерористичній операції на сході України.

У 2022 році добровільно вступив до Добровольчого формування Боярської територіальної громади імені Євгена Коновальця. Був у складі групи розвідки, яка виконувала бойові завдання на території Київської області: Ясногородка, Мотижин, Бузова, Петрушки, Мрія, готельний комплекс «Бабусин сад», Ірпінь, Дмитрівка. Мав подяку від Боярської міської ради за внесок у наближення Перемоги.

На жаль, за станом здоров'я Михайло не зміг продовжувати службу в ЗСУ, але він допомагав односельчанам на фронті та друзям.

ЄДНАННЯ ДЛЯ ГРОМАДИ

Боярська міська територіальна громада стала однією з 30 громад України, відібраних для участі у масштабному проєкті «Єднання для громади»/EU Unity4Community, який реалізується за фінансової підтримки Європейського Союзу. Проєкт триватиме до грудня 2025 року.

Ініціатива має на меті посилити партнерство між органами місцевого самоврядування та організаціями громадянського суспільства через впровадження європейських підходів до стратегічного планування, відновлення, публічної участі та розвитку громад.

Для громад-учасниць проєкту передбачено: тематичне онлайн-навчання з фокусом на європейських моделях взаємодії; участь у національних та міжнародних навчальних

візитах (зокрема – до громад Польщі); менторську підтримку та консультації від провідних експертів; доступ до професійної мережі обміну досвідом; сертифікати, методичні матеріали та освітнє середовище для сталого розвитку.

Відбір громад відбувався в межах конкурсу стратегічного партнерства, що реалізується Всеукраїнською асоціацією ОТГ у співпраці з ІСАР Єднання.

Для Боярської громади – це унікальна можливість для впровадження кращих європейських практик управління; зміцнення відносин між владою та громадськими організаціями. Завдяки розширенню участі мешканців у прийнятті рішень розробка та впровадження стратегічних процесів набуде більшої прозорості та ефективності.

12 травня 2025 року раптово пішов із життя член Боярського ДФТГ ім. Є. Коновальця **Михайло Калуга**. Серце не витримало навантажень війни.

Михайло Анатолійович Калуга народився 29 вересня 1975

СТВОРЕНО КНИГУ ГЕРОЇВ

Ми маємо пам'ятати кожного, хто віддав своє життя, виборюючи наші свободу, незалежність та майбутнє.

У Боярській міській територіальній громаді створено Книгу Героїв – книгу пам'яті та пошани жителів Боярської громади, які віддали своє життя за незалежність та свободу України.

У Книзі вже зібрано короткі біографії та фото військово-

вослужбовців та цивільних мешканців – Героїв Боярської громади, які загинули в російсько-українській війні та удостоєні звання Почесного жителя Боярської громади.

Заступниця Боярського міського голови Наталія Ульянова передала Книгу Героїв Боярської громади до Боярського краєзнавчого музею.

Імена наших Героїв назавжди залишаться в серцях українського народу як символи мужності та самопожертви.

ВШАНОВУЄМО ПОДВИГ

Засідання позачергової 68 сесії Боярської міської ради VIII скликання 15 травня розпочалося з церемонії передачі державних нагород рідним наших Героїв – жителів Боярської громади:

Указом Президента України від 25 грудня 2024 року № 880/2024 молодшого сержанта Віктора Петровича Малюка нагороджено орденем «За мужність» III ст. (помертвно);

Указом Президента України від 14 січня 2025 року № 29/2025 старшого солдата Євгена Володимировича Бурду нагороджено орденем «За мужність» III ст. (помертвно);

Указом Президента України від 14 січня 2025 року № 29/2025 солдата Тараса Михайловича Клименка нагороджено орденем «За мужність» III ст. (помертвно).

Боярський міський голова Олександр Зарубін вклонився всім родичам загиблих Героїв за мужність та захист, а також передав нагороди від Президента України Володимира Зеленського.

Нагороди прийшли отримати:

- донька Героя Віктора Малюка – Анна Трохименко;
- мати Героя – Ніна Федорівна Бурда;
- мати Героя – Ліна Михайлівна Клименко.

Пам'ятаємо та шануємо подвиги наших ГЕРОЇВ.
13 жовтня 2023 року під час

виконання бойового завдання поблизу села Новомихайлівка Покровського району Донецької області загинув навідник солдат **Тарас Клименко**.

Клименко Тарас Михайлович народився 11 травня 1990 року у м. Боярка. У 2007 році закінчив Боярську ЗОШ № 1. Працював водієм. Дуже любив кухарити.

Після повномасштабного вторгнення вступив до лав Територіальної оборони. Був призваний на військову службу 13 червня 2023 року Фастівським РТЦК та СП. Пройшовши навчання за кордоном, служив навідником у 79 Десантно-штурмовій бригаді. 3 13 жовтня 2023 р. вважався зниклим безвісти.
Герою назавжди 33.

Вдома на нього чекала велика родина: батько, мати, старший брат та улюблений племінник.

У бою за Україну, її свободу і незалежність поблизу села Козачі Лагері Херсонської області 24 травня 2024 року обірвалося життя мешканця Боярської громади, стрільця-зенітника **Євгена Бурди**.

Євген Володимирович Бурда народився 26 квітня 1979 року. Закінчив Боярську ЗОШ № 4, професію бухгалтера здобув у Професійно-технічному закладі № 38, згодом навчався у Слов'янському авіаційно-технічному коледжі.

Працював у Боярському ЛВУМГ.

На початку повномасштабного вторгнення став добровольцем Боярського ДФТГ ім. Є. Коновальця, а від 19 липня 2022 року мобілізований до лав ЗСУ.

За проявлену мужність і успішне виконання завдань був нагороджений нагрудним зна-

ком «Золотий Хрест».

24 травня 2024 року під час виконання бойового завдання внаслідок артилерійського обстрілу отримав травми, несумісні з життям.

У воїна залишився неповнолітній син.

27 вересня 2024 року поблизу с. Ольгівка Коренівського району Курської області РФ під час стрілецького бою з противником внаслідок множиттних переломів черепа та обличчя загинув молодший сержант **Віктор Малюк**.

Віктор Петрович Малюк народився 18 червня 1975 року у м. Дружківка Донецької області.

Призваний на військову службу 2 відділом Мукачівського РТЦК та СП Закарпатської області 17 червня 2024 року. Разом із сім'єю проживав у селищі Чабани, де і похований.

КОМБАТАНСЬКИМ ХРЕСТОМ НАГОРОДЖЕНІ ПОСМЕРТНО

Євген Володимирович Бурда народився 26 квітня 1979 року. Закінчив Боярську ЗОШ № 4, професію бухгалтера здобув у ПТУ № 38, згодом навчався у Слов'янському авіаційно-технічному коледжі.

Працював у Боярському ЛВУМГ. Мав свій бізнес з будівництва.

На початку повномасштабного вторгнення став добровольцем Боярського ДФТГ ім. Євгена Коновальця, а від 19 липня 2022 року був мобілізований до лав ЗСУ.

За проявлену мужність і успішне виконання завдань був нагороджений нагрудним знаком «Золотий Хрест», медаллю «Ветеран війни – Учасник бойових дій», пам'ятною медаллю 112-ї бригади (помертвно).

Солдат **Надіров Зія Афат огли** загинув 3 грудня 2022 р. у Бериславському районі Херсонської області під час дорозвідки та облаштування позицій.

Народився 4 січня 1982 р. в м. Баку в сім'ї давнього роду Алібейових. Навчався на сходознавця, працював актором в Азербайджанському державному театрі ім. М. Горького, грав у місцевому осередку КВК, викладав у міжнародній європейській молодіжній організації Nilell.

Військову підготовку й службу проходив з січня 2000 року, був снайпером особистої охорони президента Азербайджана Ляхма Алієва.

В Україні почав проживати на постійній основі з 2010 року. Створив родину, став люблячим чоловіком і батьком для двох синів.

Брав активну участь у Революції Гідності.

Перед початком чергової 69 сесії Боярської міської ради VIII скликання відбулася передача нагород від Головнокомандувача Збройних Сил України рідним загиблих Героїв.

Наказом Головнокомандувача Збройних Сил України Олександра Сирського № 229 від 3 квітня 2025 р. за мужність у боротьбі за Батьківщину нагороджено нагрудними знаками «Комбатантський Хрест» помертвно:

- старшого солдата Євгена Бурду;

- солдата Зію Афата огли Надірова.

Боярський міський голова Олександр Зарубін передав нагороди рідним наших Героїв: матері загиблого Героя – Ніні Федорівні Бурді та дружині загиблого Героя – Богдані Вадимівні Надіровій.

Нагадаємо: 24 травня 2024 року під час виконання бойового завдання поблизу с. Козачі Лагері Херсонського району Херсонської області внаслідок артилерійського обстрілу загинув **Євген Бурда**, отримавши травми, несумісні з життям.

КП «БОЯРКА-ВОДОКАНАЛ» З ГЕНЕРАТОРАМИ

Комунальне підприємство «Боярка-Водоканал» за благодійної підтримки бельгійської компанії «Енебель» 10 червня отримало сім генераторів потужністю від 500 Вт до 30 кВт.

Ці агрегати будуть використовуватися для подачі води жи-

телям міста під час знеструмування об'єктів водопостачання.

Постачальник цих генераторів в Україні – компанія «Сігматек Україна».

«Ми щиро вдячні бельгійцям та постачальникам за надану допомогу», – зазначив директор КП «Боярка-Водоканал» Андрій Михеєнко.

ПОВОЄННА ВІДБУДОВА СТАНЦІЇ БОЯРКА

Так історично склалося, що місто Боярка нерозривно пов'язане з появою та розвитком залізничного транспорту. Адже саме з появою залізничної станції Боярка поблизу села Будаївка розпочався новий етап розвитку давнього поселення.

У своїх спогадах старожил м. Боярка Володимир Єгоров розповідає про період з 1954 до 1965 року, коли відбувалося переоснащення та розбудова залізничної станції Боярка, про час, коли на зміну паровозам прийшли потяги на електричній тязі.

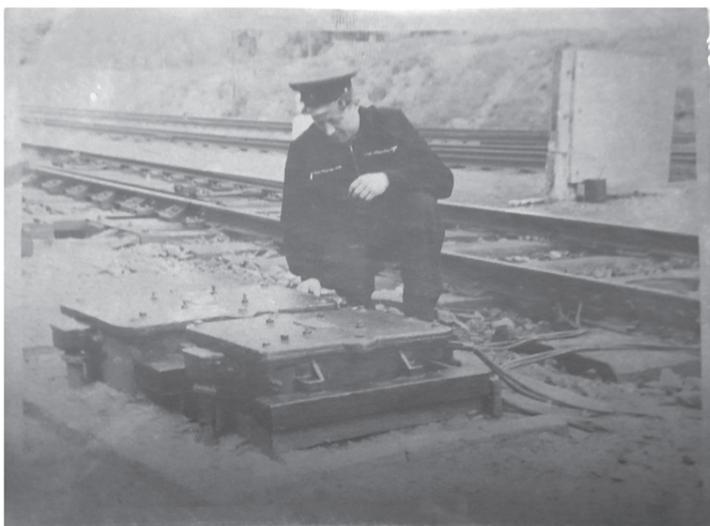

Сім'я Єгорових: Архип Феодосійович; Володимир; Тетяна; Ніна Дмитрівна

Залізниця завжди була швидким, безпечним і потужним транспортом, враховуючи величезну протяжність доріг в Україні (приблизно 20 000 км). Тому під час відбудови після Другої світової війни велика увага приділялася розвитку й удосконаленню залізничного транспорту.

Проблеми відбудови і модернізації автоматики залізничних доріг були дуже актуальними для всієї країни. Автоматика на залізниці (далі – СЦБ) складається із трьох розділів: сигналізація (семафори, світлофори); централізація (централізація управління сигналами, стрілками); блокування (блокування зустрічних та попутних поїздів). За допомогою пристроїв СЦБ виконується автоматичний контроль стану ділянок заліз-

нованих залізниць. У 1944 році працював на великій вузловій станції м. Козятин Вінницької області. За всю свою трудову діяльність він неодноразово удостоєний державних нагород та професійними відзнаками.

Налагодження нового стрілочного вузла (орієнтовно 1956-1957). Робітник

Відповідно до наказу Міністерства шляхів сполучення, нашого батька направили в Боярку як висококваліфікованого спеціаліста для відновлення та розбудови залізничної дільниці Київ-Боярка-Фастів Південно-Західної залізниці.

Перед залізничниками Боярки, зокрема перед бригадою батька, стояли задачі: заміни старої семафорної СЦБ і створення нової світлофорно-централізованої системи управління. Для цього також потрібно було побудувати електричну контактну мережу на дільниці Київ – Фастів для заміни старих паровозів на електричну тягу електровозів. Конкретно потрібно було створити та запустити першу електричку Київ – Боярка. Що і було зроблено. Ось таку грандіозну роботу мали виконати залізничники станції Боярка. Саме тоді був збудований перший автоматичний залізничний переїзд з поперемінно миготливими червоними ліхтарями на світлофорі на ст. Тарасівка, який працює донині.

Тоді на ст. Боярка інколи

зупинялися вантажні та пасажирські потяги для дозаправки паровозів типу «ФД» та «ІС» водою або вугіллям. Вони пихтіли, свистіли, гуділи, приваблюючи нас, хлопчаків, подивитись на таке «диво». Одне тільки колесо заввишки було як людина!

Прибудинкове життя

При переїзді з міста Козятин наша сім'я була забезпечена житлом в одному з трьох будинків залізничників по вулиці Вокзальній, безпосередньо біля станції Боярка. Мене та мою сестру направили на навчання в залізничну школу № 18 (згодом Боярська ЗОШ № 2, нині – ОЗО «Боярський академічний лицей ім. Євгена Коновальця»).

Моя мати, Ніна Дмитрівна Єгорова, почала працювати білетним касиром на станції Боярка. Так розпочалося наше життя в привітній, доброзичливій Боярці.

Бригада залізничників м. Боярка. Середина 50-х років ХХ ст.

Ми всі були згуртовані навколо такого поняття як «наш двір». Двір – це не тільки простір, це – колектив, зібрання, маленька комунa. До компетенції двору входили всі стосунки нашого життя: сімейні, робочі, школа, футбол, хокей, доміно.

Починаючи з 5-го класу ми з однолітками записались до гуртка «Юний залізничник» і працювали у вихідні дні на діючій дотепер дитячій залізниці в Києві.

Хочу кілька слів додати про мою сестру – Тетяну Архипівну Єгорову, яка була на два роки старша від мене. Вона, як і я, навчалась у Боярській середній школі № 2, а згодом – ми перейшли у Боярську середню школу № 3. Завжди успішна у навчанні, вона брала активну участь у суспільному житті школи під керівництвом відомої в Боярці заслуженої вчительки України Альбіни Петрівни Януш. Після закін-

чення Київського державного педагогічного інституту Тетяна Архипівна займалась організаторською та виховательською роботою в освітніх та дитячих оздоровчих закладах м. Боярка: санаторій «Зірочка», піонерські табори «Родина» та «Орльонок», дитячий садочок по вул. П. Сагайдачного. Тетяна Архипівна брала активну участь у започаткуванні Боярського краєзнавчого музею (в минулому – Літературно-меморіальний музей М. Островського).

Вважаю себе старожилом Боярки. Народився 1949 р., навчався в Боярських СШ № 2 і № 3. 1974 р. закінчив КПІ, за спеціальністю – радіоінженер. Займався розробкою спеціальних приймально-передавальних пристроїв, ст. науковий співробітник Держстандарту України. За плечима – 48 років трудового стажу, ветеран праці, маю професійні нагороди та відзнаки.

Володимир Єгоров

Архип Феодосійович. Військовий залізничник (орієнтовно 1944-1945)

ниці з метою передачі всієї інформації локомотивним бригадам та іншим працівникам залізниці.

Мій батько, Архип Феодосійович Єгоров, народився у 1920 році і присвятив все своє життя роботі на залізничному транспорті. У 1938 році він закінчив Омський електротехнічний технікум за спеціальністю автоматика і телемеханіка залізничних доріг.

Під час Другої світової війни він працював на відбудові зруй-

Наш двір об'єднував два двоповерхових і один одноповерховий житлові будинки по вулиці Вокзальній біля станції Боярка. Проживали в цих будинках виключно сім'ї залізничників Південно-Західної залізниці. Згадуються деякі прізвища: Іваницькі, Базелюк, Лебединські, Стулак, Сучкіни, Курзо, Пономаренко, Джус, Тормозов, Буряк, Гущини.

Один із будинкових підвалів був особливим і приваблював усіх мешканців, насамперед нас, підлітків. Збудований із міцного бетону і зачинений на масивні металеві двері, він створював загадковість. У цьому підвалі (бункері) була збудована і законсервована резервна залізнична станція Боярка з управлінням й усіма комунікаціями, а також системою життєзабезпечення робітників на випадок загрози ядерного нападу.

З великою повагою ми дивились на машиністів паровозів, які ходили з металевими, замасленими скриньками, заповненими інструментами. На той час я вперше познайомився з однолітками, знайшов нових друзів.

Хлопці, які проживали у будинках Міністерства шляхів сполучення: Володимир Джус; Володимир Єгоров; Віктор Стулак (орієнтовно 1956-1957)

У ДЗВІНКОВОМУ РЕАЛІЗУЮТЬ УНІКАЛЬНИЙ ПРОЄКТ

Підписання меморандуму про співпрацю між Боярською міською радою та Благодійним фондом «Голоси дітей» відбулося 5 червня 2025 року. Документ підписали Боярський міський голова Олександр Зарубін та голова правління БФ Олена Розвадовська.

Як розповіла пані Олена, співпраця передбачає створення Центру дитинства в с. Дзвінкове. Це буде місце, де діти, які потерпають через війну, зможуть отримувати психологічну та соціальну допомогу. Йдеться про дітей, які переживають втрату або розлуку з близькою

людиною, мають психологічні травми та пов'язані з цим тривоги. Для дітей будуть організовані 14 і 21-денні програми психосоціальної реабілітації.

«Ми з 2015 року працюємо з дітьми, які постраждали від війни, і завжди мріяли мати такий центр для проведення наших програм. Плануємо, що наш Центр буде працювати цілорічно, в ньому одночасно зможуть перебувати до 100 дітей», – розповіла Олена Розвадовська.

Будівництво Центру дитинства розпочалося із закладання символічної капсули часу, яке відбулося 5 червня, а також святкової програми для дітей та

численних гостей.

Будівельні роботи першої черги, за розрахунками, триватимуть більше року. На території Центру спорудять житлові корпуси, а також їдальню, конференц-зали, укриття, дитячі майданчики тощо.

Другою чергою передбачається будівництво стадіону та спортивного комплексу.

Діти не можуть чекати завершення війни, щоб відновлюватися. Вони переживають втрати, обстріли, окупацію, депортації, розлуку з батьками, страх і тривогу. Реалізація проєкту допоможе їм пройти шлях зцілення.

ДО УВАГИ ПЛАТНИКІВ ЗЕМЕЛЬНОГО ПОДАТКУ

Долучайтеся до сплати місцевих податків за податковий період – 2025 рік. Це – наповнення бюджету, змога забезпечити життєдіяльність громади у цей непростий час та підтримувати наших захисників, які боронять Україну.

Сплачений податок – це ваш внесок у нашу спільну Перемогу!

Нагадуємо, що з метою зручності, економії вашого часу та коштів, а також комунікації з

податковим органом, Боярська міська рада розробила механізм надання платникам податків інформації про розмір нарахованого податку та про рахунки для сплати.

Для отримання повідомлення про оплату платнику земельного податку достатньо надіслати повідомлення у месенджер (Viber) за номером +38(067)204-10-49 таку інформацію:

1. Прізвище, ім'я, по-батькові;

2. Реєстраційний номер облікової картки платника податків (ідентифікаційний номер).

Інформуємо, що існує дуже зручний електронний кабінет платників податку: cabinet.tax.gov.ua.

Тут можна самостійно ознайомитися зі своїми всіма податками та здійснити оплату.

Робимо комунікації ще зручнішими, сплату податків – простішою, а нашу перемогу – ближчою.

БЛАГОДІЙНІ ВЕЛОПЕРЕГОНИ ОБ'ЄДНАЛИ ДВІ ГРОМАДИ

Початок на ст. 1

Другого дня на дистанції у 80 км змагалися велосипедисти у два етапи: в категорії кроскантрийних (гірських) та гравійних велосипедів з міксом ґрунтових та асфальтних доріг серед аматорів і професіоналів. Старт і фініш другого дня були у Білгородці, де відбулося нагородження та підбиття підсумків.

Благодійні внески учасників другого дня були спрямовані на

підтримку ЗСУ, а саме: на потреби команди ударно-розвідвальних БПЛА Aroflo.

Впродовж двох днів на трасах панувала атмосфера здорового суперництва, взаємопідтримки та натхнення природою і красою нашого краю.

Щирої вдячності заслуговують усі організатори та ті, хто подбав про безпеку та комфорт учасників.

КОМУНАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО «МУНІЦИПАЛЬНА БЕЗПЕКА»

На території Боярської громади діє комунальне підприємство «Муніципальна безпека», інспектори якого забезпечують охорону громадського порядку шляхом патрулювання території громади.

Якщо ви стали свідком порушення громадського порядку чи благоустрою громади, телефонуйте до «МУНІЦИПАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ»: (095) 752 15 09 (WhatsApp, Viber, Telegram, Signal) ЦІЛОДОВОВО

УВАГА: КУПАТИСЯ ЗАБОРОНЕНО

Санітарно-мікробіологічні дослідження складу води в зонах відпочинку «Корчагін парк» у с. Забір'я та с. Малютянка, які розташовані в адміністративних межах Боярської міської територіальної громади, показали, що купатися у цих водоймах заборонено.

За результатами досліджень проби води поверхневих водойм не відповідають нормативним значенням за показниками.

Зона відпочинку «Корчагін парк», с. Забір'я: залізо загальне – складає 0,4 мг/дм³ (норма не >0,3 мг/дм³), що перевищує ГДК в 1,3 рази; індекс ЛКП – 24 000 (норма не >5000).

Зона відпочинку с. Малютянка:

залізо загальне – складає 0,63 мг/дм³ (норма не >0,3 мг

/дм³), що перевищує ГДК в 2,1 рази;

індекс ЛКП – 21 000 (норма не >5000).

Тобто природні водойми в селах Забір'я та Малютянка не можуть використовуватись населенням для купання в оздоровчих цілях.

Фахівці нагадують: безпечний для відпочинку пляж обов'язково повинен мати відповідний паспорт, що підтверджує його відповідність усім вимогам безпеки.

Особливо слід остерігатися водойм зі стоячою та малопотічною водою. Купатися в таких місцях категорично заборонено.

Вологість, забрудненість та висока температура сприяють розвитку несприятливої бактеріологічної флори: сальмонели, кишкової палички, збудника дизентерії тощо.

САД, ЩО ДАРУЄ ЗЦІЛЕННЯ

На території Київської обласної дитячої лікарні закладено терапевтичний плодовий сад. Акція відбулася з ініціативи голови Благодійного фонду «Реабілітаційні сади» Юлії Рашковської та за сприяння розсадника декоративних культур «Тамарикс».

«Керівництво розсадника подарувало лікарні 24 крупноміри плодових дерев, зокрема, яблуні різних сортів, – повідомила Юлія Рашковська. – Їх посадку виконала мультидисциплінарна команда у складі: студентів Боярського фахового коледжу НУБіП України, працівників КОДЛ, а також за під-

тримки психолога Києво-Святошинського ЦСПР Оксани Слепової та Командира-Захисниці Ірини Синельник.

Згодом посеред цього саду створять терапевтичні городи, де влаштують грядки висотою від 0,3 м до 0,5 м, шириною 0,8 м та довжиною 2 м. Такий подарунок нам надали представники ДП «Ліси України». Це підприємство – не просто про дерева. Це – про людей, які щодня працюють із думкою про майбутнє: щоб зберегти, примножити й передати далі. У кожному саджанці – частинка турботи про країну. І коли лісівники долучаються до таких ініціатив – це завжди більше, ніж робота. Це – місія», – пере-

конана пані Юлія.

Грядки будуть розташовані таким чином, щоб до них легко було дістатися дітям, зокрема на кріслах колісних.

Це вже четвертий сад, який створюється з ініціативи голови Благодійного фонду «Реабілітаційні сади» Юлії Рашковської.

Перший сад з'явився на території НДСЛ «Охматит», де зроблено акцент на рослинах тактильного, сенсорного та ароматичного характеру. Наступні проєкти – сади у Центрі ментального здоров'я та в дитячому будинку м. Ворзель.

У Київській обласній дитячій лікарні нещодавно вже було висаджено квіткові культури. Закладення плодового терапевтичного саду з грядками – продовження цього проєкту. Інтеграція яблуневого саду в структуру терапевтичного ландшафту – це не просто елемент озеленення, а цілісний, доказово-орієнтований компонент середовища для зцілення, укорінення у національному ґрунті, культурі та людяності.

За участі БФ «Реабілітаційні сади» реалізується ще ряд проєктів, зокрема, меморіальний сквер біля міського кладовища у м. Боярка, де кожна рослина буде позначена на інтерактивній карті і присвячена конкретному загиблому воїну. А також озеленення Алеї Пам'яті в парку Перемоги нашого міста, яку створили благодійники з колегами та друзями, волонтерами та членами родин загиблих Героїв.

Саджати квіти і дерева – це так по-людськи, так по-українськи. Коли, переживаючи складні часи, ми думаємо і дбаємо про майбутнє.

БОЯРСЬКА МІСЬКА
ТЕРИТОРІАЛЬНА ГРОМАДА

ВИПУСК
2025

За традицією, навчальний рік для учнів 9-х та 11-х класів завершується випускним вечором та врученням документа про отримання освіти.

Цього року 544 випускники закладів освіти Боярської громади отримують Свідоцтва про здобуття повної загальної середньої освіти. Пишаємося молодими людьми, які завершили навчання з відзнакою. У нашій громаді їх – 84.

Також Свідоцтва про здобуття базової середньої освіти отримали 847 здобувачів освіти, серед яких у 83-х – Свідоцтва з відзнакою.

Випуск 2025 року – це покоління, яке здобувало освіту в

умовах війни. Ви пройшли цей шлях із гідністю, попри щоденні тривоги, нестабільність і виклики часу. Ви довели, що здатні до відповідальних рішень, наполегливої праці та витримки.

Постійні повітряні тривоги, зміни у форматі навчання, хвилювання за рідних – усе це не зламало прагнення наших дітей до знань.

Завдяки підтримці батьків, щоденній праці педагогів і власній силі духу вони впевнено крокують далі.

Вітаємо кожного випускника! Пишаємося вашими витримкою, досягненнями і прагненням будувати майбутнє сильної, освіченої України.

ОГОЛОШЕННЯ

Виконавчий комітет Боярської міської ради повідомляє про виявлення та взяття на облік безхазяйного нерухомого майна (індексний номер витягу: 431650635 від 17.06.2025 р.).

Боярська міська рада після ухвалення рішення суду має намір прийняти в комунальну власність нерухоме майно, що розташоване на території Боярської міської територіальної громади за адресою:

Київська область, Фастівський район, с. Княжичі, вул. Воздвиженська, будинок 65.

З 30 червня 2025 року до 30 червня 2026 року для зняття з обліку майна як безхазяйного власника вказаного майна з підтверджувальними правовими документами просимо звернутися до виконавчого комітету Боярської міської ради за адресою: вул. Грушевського, 39, м. Боярка, відділ комунальної власності, тел.: (067) 201-30-96.

БІБЛІОТЕКИ В ПОШУКАХ СИЛИ

Нещодавно представники КЗ «Боярська публічна бібліотека» та КЗ «Культурно-мистецький центр» Боярської міської ради у складі групи дітей здійснили поїздку до Ропазького краю Латвії.

Цей візит був частиною програми обміну досвідом і дав змогу українським бібліотекарям ближче познайомитися з

роботою культурних установ Латвії.

Окреме місце в програмі – відвідини центральної бібліотеки Ропазького краю. Українська делегація була вражена сучасністю закладу, комфортом та продуманістю простору для різних вікових категорій відвідувачів. У бібліотеці – нові меблі, спеціальне підлогове покриття, зони для дітей, де вони можуть повзати, гратися або

слухати казки. Все пристосовано для доступності – зручні умови передбачені для людей з інвалідністю, пенсіонерів та молодих батьків.

Окрему увагу було приділено комп'ютерному простору, де відвідувачі різного віку можуть працювати, навчатися, брати участь у семінарах чи онлайн-курсах. У бібліотеці впроваджено електронну систему обслуговування, завдяки якій читач може переглядати каталог, замовляти книги, а також подовжувати терміни користування онлайн. Також передбачене окреме приміщення для працівників бібліотеки – для відпочинку чи обіду.

«Ми були в захваті від побаченого. Бібліотека сучасна, доступна, обладнана всім необхідним для активної культурної роботи. Відчувається, що місцева влада підтримує, фінансує придбання нових книг та впровадження технологій, забезпечує розвиток інфраструктури», – ділиться директорка Боярської публічної бібліотеки Віра Венгер.

У порівнянні з латвійськими колегами, українські бібліоте-

ки стикаються з численними викликами. У Боярській громаді працює 11 філій, але, через обмежене фінансування, оновлення книжкових фондів здійснюється мінімально. Через війну особливо актуальним стало вилучення застарілої російськомовної літератури – її здають на макулатуру, проте замінити ці книги новими наразі немає змоги. Особливо гостро відчувається брак сучасної літератури в сільських філіях.

Просторів для проведення зустрічей, інтерактивів та роботи з відвідувачами бракує. Зараз лише кілька філій мають змогу приймати групи дітей або дорослих. У центральній бібліотеці й досі немає читального залу, що ускладнює проведення заходів. У зв'язку з цим директорка бібліотеки висловила мрію про облаштування першого поверху будівлі під зону для дорослих читачів, людей з інвалідністю та підлітків, залишивши другий поверх для дітей.

«Нам важливо мати не лише простір, а й сучасний книжковий фонд. Тільки тоді до бі-

бліотек тягнутимуться люди. Читач хоче знайти нову книгу, дізнатися щось актуальне, відчути комфорт. Ми дякуємо Боярській міській раді та Управлінню культури, молоді та спорту БМР за підтримку, завдяки якій вдалося реалізувати проєкти з озеленення та покращення території, однак нам дуже потрібно розвивати інфраструктуру і зміцнювати книжковий фонд», – додає пані Віра.

Окремо наша делегація відзначила існування полицки української книги в латвійській бібліотеці – її створили для місцевої української громади. Бібліотекарі з Боярки також передали у подарунок видання з України, тим самим започаткувавши нові культурні зв'язки, які планують розвивати надалі.

Незважаючи на труднощі, Боярська бібліотечна система прагне до змін та працює над цим. Як зазначає директорка: «Книга – це інструмент психологічної підтримки, а сучасна бібліотека – місце сили. Тому ми віримо, що у нас усе вийде».

Софія Нівінська

СПІВПРАЦЯ В ГАЛУЗІ ОСВІТИ

Нові можливості для освітнього та професійного розвитку нашої громади відкриваються завдяки підписанню Меморандуму про співпрацю між Боярською міською радою та Державним закладом вищої освіти «Університет менеджменту освіти» НАПН України.

Документ підписали міський голова Олександр Зарубін та ректор Університету менеджменту освіти Микола Кириченко.

Така співпраця буде корисною для громади. Студенти університету зможуть проходити практику в структурних підрозділах міської ради. Разом планується організувати освітні заходи: дні відкритих дверей, тренінги, конкурси, профорієнтаційні зустрічі, конференції.

Експерти з обох сторін ділитимуться досвідом, проводитимуть консультації, допомагатимуть у реалізації спільних ініціатив.

Відбуватиметься обмін актуальною інформацією, це сприятиме розвитку як місцевого са-

моврядування, так і освітнього середовища.

Меморандум діятиме 5 років, і може бути продовжений за згодою обох сторін.

Це гарний приклад того, як

співпраця між місцевою владою та освітніми установами може дати конкретні результати — нові знання, нові можливості та нові ідеї для розвитку нашої громади.

ЛАТВІЙСЬКИЙ ВІДПОЧИНОК

На запрошення латвійського партнера Боярської громади — Ропазького краю — обдаровані діти з Боярської громади взяли участь у десятиденній туристичній подорожі, а також у фестивалі з нагоди Міжнародного дня захисту дітей.

Партнери з Ропазів підготували для дітей екскурсії, розваги та багато інших цікавинок.

Дітей під час подорожі до Латвії супроводжували працівники Культурно-мистецького центру та представники Бояр-

ської публічної бібліотеки. Для них ця поїздка також стала чудовою нагодою для професійного обміну досвідом під час зустрічей з латвійськими колегами, знайомства з роботою місцевих бібліотек, закладів культури тощо.

Натхненні та задоволені відпочинком, 9 червня діти повернулися додому. Переповнені враженнями від цікавих екскурсій та нових знайомств, діти щиро вдячні гостинним господарям, які подарували їм можливість перезавантажитися та відпочити.

ПФУ ІНФОРМУЄ

Пенсійний фонд України з 1 липня 2025 року забезпечуватиме призначення і виплату таких видів допомоги:

державна соціальна допомога особам, які не мають права на пенсію, та особам з інвалідністю; державна соціальна допомога на догляд; державна соціальна допомога особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю; допомоги на поховання особам, які одержували державну соціальну допомогу та не мали права на пенсію, особам з інвалідністю, особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю.

Для тих, кому виплату вже призначено, нічого не зміниться: якщо людина має право на державну соціальну допомогу, виплата їй здійснюватиметься в установленому порядку.

Для інших — стане більше

можливостей для оформлення виплати: подати заяву та документи можливо буде:

особисто — до сервісного центру Пенсійного фонду України, незалежно від місця реєстрації:

м. Боярка, вул. Білогородська, 11а, графік роботи: Пн-Чт. 8:00 - 17:00, Пт. 8:00 - 15:45.

Контакт-центр Головного управління Пенсійного фонду України в Київській області:

0 800 505 780;

поштою — на адресу відповідного органу Пенсійного фонду України;

через центр надання адміністративних послуг;

онлайн — через вебпортал електронних послуг Пенсійного фонду України або застосунок «Пенсійний фонд» (після реалізації технічної можливості з 1 вересня 2025 року).

КОЗАКИ РОЗПРАВЛЯЮТЬ ВІТРИЛА

Рій «Вітрила» Центру позашкільної освіти «Оберіг» на базі Боярського академічного ліцею «Гармонія» гідно представили Боярську громаду та Фастівський район на II (обласному) етапі Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Сокіл» («Джура»), що відбувся у Володарці Білоцерківського району.

Управління освіти Боярської міської ради дякує молодим козакам і козачкам, а також їх виховникам: Анатолію Дорошу та Марині Притаманній.

ЩО ЧИТАЄ МОЛОДЬ

Учас цифрової революції, коли смартфони та соціальні мережі витісняють традиційні джерела знань, читання серед молоді залишається важливою практикою. Після початку повномасштабного вторгнення книжка в Україні перетворилася з дозвілля на форму культурного спротиву та самоусвідомлення. Тож яким є місце книжок у житті сучасної молоді?

За опитуваннями, 50 % молоді віком 16–25 років читають щомісяця, а 15 % — щодня. Найпопулярніші жанри — сучасна українська проза, перекладна художня література, нон-фікшн (психологія, саморозвиток, історія, бізнес). Зростає інтерес до воєнної публіцистики та історичних досліджень.

Щоб краще зрозуміти читачькі смаки, я провела невеличке «домашнє інтерв'ю». Моя молодша сестра (16 років) зізналася, що захоплюється романтично-пригодницьким фентезі, де поєднуються вигадані світи, драми і кохання: «Я читаю, бо це дозволяє відволіктися, а також уявити іншу реальність, де любов завжди перемагає». А старша сестра (20 років) надає перевагу популярним романтичним книгам, зокрема сучасним історіям про стосунки й самопізнання:

«Мені цікаво читати про те, що близьке до мого віку і досвіду». Їх приклад показує, що для молоді книжка — це також простір емоційного переживання та пошуку себе.

Популярними залишаються електронні й аудіокнижки — третина молоді читає саме у таких форматах. Водночас паперові видання зберігають привабливість, особливо серед студентів.

Цифрове середовище як відволікає (соцмережі), так і стимулює читання через бустерами, читацькі марафони, онлайн-бібліотеки. Формування читачьких звичок також залежить від родини, школи, доступності літератури та впливу лідерів думок.

Книжка стала символом спротиву: молодь свідомо відмовляється від російського контенту, звертаючись до української мови, ідентичності, історії. Видавці активно публікують переклади, українську класику, воєнну прозу. Популярності набувають щоденники, мемуари, поезія війни.

Молодь читає у форматі Instagram-уривків, Wattpad-історій, подкастів. З'являється фрагментарне, візуально орієнтоване споживання, що робить книжку доступнішою для нових аудиторій. Паралельно зростає запит на глибокі, змістовні твори.

Молоді автори активно публікують твори онлайн, організують книжкові клуби, знімають букблоги. З'являється нова етика читання — емоційно чесна, рефлексивна, актуальна.

Є ризик спрощення читачьких запитів — частина молоді уникає складної літератури. Освітні програми часто не мотивують до читання. Видавництва стикаються з економічними та логістичними труднощами, а в прифронтових регіонах спостерігається обмежений доступ до книжок.

Бібліотеки стають культурними хабами, видавці — гнучкішими до запитів молоді. Зростає кількість підтримуваних ініціатив: марафони, мобільні бібліотеки, онлайн-проекти. Книжка інтегрується в цифровий простір, зберігаючи глибину змісту.

Сучасна молодь не відмовилася від книжки — вона читає по-новому. В умовах війни книжка стала інструментом самоідентифікації, спротиву й духовного відновлення. Завдання суспільства — підтримати цей процес, розвивати культуру глибокого читання, критичного мислення та любові до слова. Українська молодь читає, а отже вибудовує інтелектуальне майбутнє нації.

*Дослідження провела
Софія Нівінська*

СПОРТИВНИЙ ПРОРИВ БОЯРЧАН

У Будапешті (Угорщина) впродовж 12–15 червня 2025 року відбувся 30-й Кубок світу з кікбоксингу WAKO – один з найпрестижніших міжнародних турнірів у світі кікбоксингу. У змаганнях взяли участь приблизно 4 000 спортсменів з 52 країн світу.

Збірна команда України посіла перше місце в загальному заліку.

Свої сили в цю перемогу вклали і вихованці тренера ДЮСШ «Максимум» Андрія Кімейчука, які повернулися з достойними результатами:

- Тимофій Прима – 1 місце, чемпіон Кубку світу з кікбоксингу WAKO в розділі K-1, вагова категорія до 51 кг;
- Станіслав Якимчук – 2 місце,

призер Кубку світу з кікбоксингу WAKO в розділі K-1, вагова категорія до 48 кг.

Боярчанин Михайло Саморай, вихованець клубу «Must Win» (тренер Дмитро Безверхий) здобув золоту медаль у розділі лайт-контакт (light-contact) у віковій категорії 16–18 років (вагова категорія до 74 кг) та став чемпіоном Кубку світу з кікбоксингу WAKO.

Змагання відбувалися в надзвичайно напруженій атмосфері, адже кожен учасник демонстрував високий рівень технічної та фізичної підготовки.

Незадовго до від'їзду на ці змагання Боярський міський голова Олександр Зарубін особисто привітав Михайла Саморая з визначними досягнення-

ми у спорті.

Михайло здобув титул чемпіона Європи з таеквон-до ІТФ 2025 у програмах: спаринг та командний спаринг (вікова категорія 16-17 років, юніори). 39-й Чемпіонат Європи з таеквон-до ІТФ 2025 проходив з 28 квітня до 4 травня у Таллінні.

У свої 17 років він не лише чемпіон Європи з таеквон-до, а й:

- Переможець Кубку світу з кікбоксингу WAKO (Угорщина)
- Срібний призер Чемпіонату світу з кікбоксингу WAKO (Італія)
- Дворазовий переможець Кубку Короля з таеквон-до ІТФ (Греція)
- Багаторазовий чемпіон України
- Кандидат у майстри спорту.

ТЕЙВАЗ – ВСЕУКРАЇНСЬКА БРОНЗА

Баскетбольна команда «Тейваз» Боярського академічного ліцею «Гармонія» – бронзові призері Всеукраїнських шкільних ліг «Пліч-о-пліч». Боярські баскетболісти отримали приз – поїздку до літнього табору «Пліч-о-пліч» у Буковелі.

На Всеукраїнському етапі змагань участь взяли 22 команди та 266 гравців з усієї України. Впродовж вересня-жовтня минулого року наші баскетболісти перемогли у шкільному етапі. 3 листопада – перемогли у всіх 10 іграх під час територіального, районного та обласного етапів.

У команді під керівництвом тренерки Тетяни Черногрицької грають: Микола Верещака, Ілля Белов, Захар Вагін, Дмитро Мельник, Ярослав Рачков, Максим Замула, Богдан Степанюк, Борис Буй, Костянтин Якименко.

У матчах баскетбольної ліги на п'ятому Всеукраїнському етапі змагань наша команда «ТЕЙВАЗ» здобула яскраві перемоги:

- 2 червня – з рахунком 48:32 перемогли команду Черкаського колегіуму «Берегиня»;
- 3 червня – з рахунком 73:32 перемогли команду «Black Mambas» Ланчинського ліцею ім. Юрія Шкрумеляка Надвірнянського району Івано-Франківської області;

• 4 червня – з рахунком 68:54 перемогли команду «Дикий кабан» Запорізької гімназії;

• 5 червня – з рахунком 59:47 перемогли команду «Luceum» Кам'янець-Подільського ліцею Хмельницької області і вийшли у півфінал шкільної баскетбольної ліги;

• 6 червня – сильні суперники, непростий матч, але поступилися з рахунком 46:61 команді «Гепарди» Ліцею № 3 «Авторська школа М. П. Гузика» Одеської області;

7 червня – гра за третє місце. З рахунком 101:73 здобули впевнену перемогу над командою «Супергноми» Ліцею №185 ім. Володимира Вернадського з м. Києва. Варто відзначити у фіналі Миколу Верещаку, який набрав 62 очки, що є свідченням абсолютного визнання майстерності.

За результатами змагань у Всеукраїнських шкільних лігах «Пліч-о-пліч» з баскетболу серед юнаків 9-11 класів переможцями стали:

- 1 місце – Юженський ліцей № 3 «Авторська школа М. П. Гузика»;
 - 2 місце – Дніпровський ліцей № 15;
 - 3 місце – Боярський академічний ліцей «Гармонія».
- Хлопці з Боярської громади, ви – найкращі з понад сотень тисяч українських школярів! Пишаємося.

ДОСВІД – ШЛЯХ ДО УСПІХУ

Команда «Мудрі сичі» посіла четверте місце на V Всеукраїнському етапі шкільних ліг «Пліч-о-пліч».

Впродовж червня у різних містах України відбувалися змагання V Всеукраїнського етапу учнівського спортивного проекту «Пліч-о-пліч» Всеукраїнської шкільної ліги у семи лігах під гаслом «Разом до перемоги».

Дівчата з футзальної команди «Мудрі сичі» БАЛ «Лідер» у боротьбі за бронзу поступились команді з Вінниччини з рахунком 0:2. Попри поразку – це дуже гарний результат, який став можливим завдяки великій праці і старанній підготовці юних спортсменок.

У команді під керівництвом тренерки Валентини Чехович грають: Ангеліна Сульженко, Діана Тендітна, Юліана Волошина, Аліна Піндіора, Поліна Кравчук, Уляна Кравчук, Влада Блудова та Віолета Вишневецька.

У рамках футзальної ліги, яка тривала з 17 до 20 червня в Черкасах, дівчата зіграли 6 ігор:

- 18 червня – з рахунком 3:0 перемогли команду Новогаздовського ліцею (Житомирська область) та команду «Мрія» Берездівського ліцею (Хмельницька область) з рахунком 2:0. А також зіграли внічию з командою Миколаївського ліцею.

- 19 червня – з рахунком 4:0 перемогли команду «Фортуна» Талалаївського ліцею (Чернігівська область) та поступились команді «Миколаївка» Миколаївського ліцею (рахунок 2:3).

• 20 червня відбулася вирішальна гра за третє місце. Поступилися команді з Літинського ліцею (Вінницька область) з рахунком 0:2.

За результатами змагань у Всеукраїнських шкільних лігах «Пліч-о-пліч» з футзалу серед дівчат 9-11 класів переможцями стали:

- 1 місце – Гребінківська ЗОШ № 4, Полтавщина
- 2 місце – Миколаївський ліцей, Одещина
- 3 місце – Літинський ліцей, Вінниччина.

Вітаємо «Мудрих сичів» та пишаємося вашими здобутками!

РЕКЛАМА

Втрачений військовий квиток серії СО № 282094, виданий Бернацькому Олегу Леонідовичу 17 червня 2010 р. Васильківським військовим комісаріатом Київської обл., вважати недійсним.

Втрачене Свідоцтво про базову середню освіту № 000356, видане 8 червня 1993 року Боярською середньою школою № 5 (нині – Боярський академічний ліцей «Престиж») Олександром Сергійовичем Буднікову, вважати недійсним.

Втрачений Атестат про повну середню освіту серії КХ № 30298122, виданий 24 червня 2006 р. Боярською ЗОШ І-ІІІ ст. № 3 Козятнику Тарасу Павловичу, вважати недійсним.

Втрачений диплом спеціаліста серії КВ № 41116584, виданий 30 червня 2011 р. Державним університетом інформаційно-комунікаційних технологій Козятнику Тарасу Павловичу, вважати недійсним.

5 липня 2025 року о 10:00 відбудеться встановлення та погодження меж земельної ділянки гр. Корнієнка Валерія Михайловича у с/т «Берізка», ділянка 392, с. Новосілки Боярської міської територіальної громади Фастівського району Київської області.

Запрошуються суміжні землевласники, а особливо землевласник земельної ділянки з кадастровим номером 3222786100:02:008:0118.

Втрачене Посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане Гербеді Михайлу Геннадійовичу, 28 вересня 2019 р. н., вважати недійсним.